

any 29, núm. 10, Diumenge V de Quaresma, 9 de març de 2008.

LA FE QUE RESISTEIX AL DOLOR

De Llàtzer en coneixem totes les llàgrimes vessades per la seva mort: ploren Marta i Maria, els jueus, Jesús mateix. Les llàgrimes anuncien que l'amor sempre està amenaçat, que la felicitat és fràgil, perquè massa coses escapen al meu control: el meu cos, el meu cor i el cor dels altres, el seu cos, els fets de la història i de la natura. Les llàgrimes de Jesús pel seu amic, el seu amor fins a les llàgrimes. Llàgrimes que hem vessat també aquests dies. Les llàgrimes de Jesús són el plor de Déu. Però la resurrecció és possible per les llàgrimes de Déu. Perquè el Senyor sofreix pel dolor del món. "Si haguessis estat aquí el nostre germà no s'hauria mort". Paraules que són meves: si Tu ets amb mi, no moriré. Si Tu ets amb mi, la nit no vindrà!

DIJOUS, A LES 20:00 H. CELEBRACIÓ COMUNITÀRIA DE LA PENITÈNCIA

La missa de les 20:15 s'avançarà a les 19:30

"Llàtzer, surt fora": és el crit que Jesús ens adreça, a tots nosaltres, pobres pecadors. Conquerits pel pecat estem com morts: la nostra humanitat s'oculta, closa en una tomba, per amagar-se de la llum de la veritat.

Però com el Pare, en Jesús, ha ressuscitat Llàtzer, així Ell, pel misteri de la seva mort i Resurrecció, ens fa sortir de la tomba del nostre pecat i ens condueix vers un lloc on puguem respirar l'aire pur de la misericòrdia i del perdó

BENEDICCIÓ SOLEMNE DELS RAMS. Diumenge vinent, a les 12:45, a la plaça. A continuació entrada processional per començar la Missa de Passió.

LA CELEBRACIÓ LITÚRGICA DE SANT JOSEP. No es pot celebrar el 19 de març perquè és Dimecres Sant. Per disposició de la Congregació per al Culte Diví, **el dissabte 15 de març, a les misses del matí: 8:00 i 10:00 h.**

ESCOLA DE PREGÀRIA BEAT PERE TARRÉS. Dimecres, de les 10:30 a les 11:00, a la Capella del Santíssim. Estona de meditació i pregària dirigida per Mn. Manel, especialment recomanada en aquest temps de Quaresma. **PREGÀRIA DE LAUDES.** De dilluns a dissabte, i durant el temps de la Quaresma, a les 9:45, fem el res de Laudes a la Capella del Santíssim.

VIACRUCIS ELS DIUMENGES A LA TARDA. Avui i com cada **Diumenge** de Quaresma, a les 18:15, practiquem l'exercitació del Viacrucis dins del temple. En acabar s'exposarà breument el Santíssim i es clourà l'acte amb la Benedicció.

AVUI ÉS EL DIA DEL SEMINARI
Col·lecta extraordinària en favor del Seminari Diocesà
a l'ofertori de cada missa

ESTRATÈGIES PER A DIVIDIR L'ESGLÉSIA

Les darreres setmanes la societat ha sofert un bombardeig mediàtic amb l'objectiu de dividir l'Església. S'ha buscat de separar pastors de fidels, etiquetant els bisbes amb els qualificatius de “radicals” o “conservadors” i “moderats”. L'estratègia de la divisió és clara. Publiquem l'escrit del jove bisbe de Palència, José Ignacio Munilla, en el qual explica com ha viscut, ja com a bisbe, per primera vegada, les darreres assemblees de la Conferència Episcopal. Publicat a “ABC” del passat dijous amb el títol “La notícia és la unitat, no la divisió”.

És prou clar que existeix una estratègia per presentar una imatge dividida de l'Església Catòlica. La famosa dita “divideix i venceràs” s'ha convertit en tot un programa d'acció. Ara bé, ¿és certa la imatge que es pretén transmetre de manca d'unitat en el si de l'Església Catòlica? ¿Es tracta d'un fet cert o bé d'una maniobra virtual?

¿Dues Esglésies? La cosa no és nova, perquè ja fa temps que es comença a difondre a través d'alguns mitjans de comunicació la distinció entre “església de base” i “església jeràrquica”. Més recentment, es passà a parlar del suposat enfrontament entre religiosos i bisbes; i en el moment present, amb motiu de la renovació dels càrrecs de la Conferència Episcopal, es pretén traslladar aquesta divisió a l'interior mateix de l'Episcopat.

Tot amb tot, aquesta imatge fracturada, que no es correspon amb la realitat, es transmet sobredimensionant determinades realitats marginals, al mateix temps que ignorant o amagant la vida real de l'Església. Constatem, per exemple, la presència tan destacada i privilegiada que poden arribar a tenir en els mitjans de comunicació laïcistes i anticlericals més bel·ligerants, aquells grups que es diuen catòlics i qüestionen veritats bàsiques de la fe catòlica. Tanmateix, ¿qui de nosaltres ha conegut aquests grups radicals en la vida diària de l'Església? No hi ha dubte que són més virtuals que reals.

La “comunió interna de l'Església” no té cap interès polític ni acollida mediàtica, mentre que el “dissentiment” troba moltes portes obertes a bat a bat. Els qui millor es presten a aquest joc manipulador, no semblen ser conscients que, sense altre interès, són aplaudits “contra” l'Església.

Relleu de Blázquez per Rouco: valgui la meua curta experiència com a bisbe novell per a poder dir que, des del primer moment, m' impressionà la comunió tan gran existent en el si de la Conferència Episcopal Espanyola. Mai hauria pensat abans de ser bisbe que en les assemblees plenàries es pogués parlar amb tanta llibertat de totes les qüestions, aportant cada u els seus matisos i mantenint una ferma unió en allò substancial.

Per suposat que, com en qualsevol lloc, en l'Episcopat també existeixen sensibilitats particulars i accents distints. És quelcom bo i enriquidor. Però, justament al contrari del que se'ns pretén transmetre aquests dies, l'autèntica notícia és la “comunió” i no la “divisió”. N'hi ha prou amb comprovar que en aquest relleu de la Presidència de la Conferència Episcopal s'ha compaginat l'elecció de Mons. Rouco com a president, amb la de Mons. Blázquez com a vicepresident, a més de la renovació de la pràctica totalitat dels integrants del Comitè Executiu.

Testimoniatge de comunió davant una societat fracturada: jo no conec cap altra institució a Espanya més cohesionada i amb major comunió interna que l'Església. És cert que els bisbes ens lamentem freqüentment de la secularització interna de l'Església i que fem contínues crides a romandre fidels a la identitat cristiana. Però, encara que sigui només per un moment, suggereixo que adrecem també una mirada al nostre voltant, de forma que puguem comparar-nos amb aquesta societat profundament dividida i enfrontada.

Els mateixos mitjans de comunicació que aquests dies estan abocats en l'objectiu de mostrar una imatge fraccionada de l'Església, són testimonis de lluites despietades pel control dels seus òrgans de direcció. ¿I què dir dels nostres partits polítics? Cada vegada que han d'elaborar les seves llistes electorals assistim a l'espectacle de les seves lluites intestines per l'afany de protagonisme i de poder.

Insisteixo, no crec que existeixi al país cap altra institució amb una més gran comunió interna que l'Església Catòlica! Aquesta afirmació és encara més evident si la referim a la Conferència Episcopal Espanyola. Sens cap mena de dubte, la comunió en una mateixa fe és la raó i la garantia d'aquesta unitat: “Tots vosaltres sou una sola cosa en Crist Jesús” (Ga 3,28).

D. José Ignacio Munilla, Bisbe de Palència

Missa: Feiners: 8:00, 10:00 i 20:15. **Dissabtes i Vigílies:** 18:00 i 20:15. **Diumenges:** 8:30, 10:00, 11:30, 13:00 i 20:15.
Confessions: dies feiners de 8:15 a 10:00 i mitja hora abans de les Celebracions de la Missa.
Despatx Parroquial: Dilluns, dimecres i divendres, de 17:30 a 20:00 (exceptuant festes i vigílies de festa).
Adreces: Rectoria i Despatx parroquial – c/ Rector Voltà, 5. 08034 – Barcelona. Tel: 93 203 09 07.
Centre Parroquial – c/ Pare Miquel de Sarrià, 8. Tel: 93 203 97 72.
Càritas Parroquial: (entrant per c/Arquitecte Mas, 3). Dimecres, de 9:00 a 12:00. Tel: 93 203 03 39.
Web: www.parroquiasarria.net. **Mail:** santvicenc@parroquiasarria.net